

ADMINISTRACIONS LA BISBAL D'EMPORDÀ - 28 març 2022 2.00 h

2

ENRIC MARQUÈS SERRA ALCALDE DE LA BISBAL D'EMPORDÀ

“No volem cromos a la a la nostra col·lecció”

- “Ens interessa que la gent entengui que si es fa un acte en qualsevol local de la ciutat ens interpel·la a tots”
- “Tots som bisbalencs i hem de gaudir del nostre municipi”

L'alcalde, Enric Marquès, a l'esquerra, amb l'autor del reportatge. A.C.

Marquès, c
era petit. A

JOAN TRILLAS TORRENTS - LA BISBAL D'EMPORDÀ

Enric Marquès, alcalde de la Bisbal d'Empordà per ERC, va néixer a la capital del Baix Empordà el 24 de juny del 1966. Professionalment, és tècnic de Departament d'Educació, però la seva formació es mou per ravals de la història, dins el que llavors era filosofia i lletres. Marquès es va especialitzar en història medieval i arxivística. Va entrar en política de la mà de l'excalcalde Lluís Sais en considerar que la moció que se li va fer era totalment injusta. Per Marquès, la població és un bé comú, propietat de tots els ciutadans i les intervencions han d'estar pensades per generar sinergies i simplicitats. Com li agrada dir: “No volem cromos a la col·lecció”, referint-se al fet que tot ha de revertir als grups comunitaris perquè, diu, “tothom és bisbalenc”.

És important que els equipaments se'ls senti seus tota la població i els gaudeixi per igual

El castell palau és, sense dubte, un dels grans emblemes que tenim a la ciutat

Per fer la passejada, ens trobem davant de l'ajuntament a les 12 del migdia. De fons, sentim els sorolls que emergeixen darrere de les teles que cobreixen la gran bastida que es fa servir per rehabilitar i restaurar la façana del castell medieval. Som davant d'un edifici totalment tapat, que amaga una construcció d'origen romànic de finals del segle XII, amb una planta lleugerament rectangular, amb una longitud de 21,50 m i una amplada de 20,50 m; va ser reformat en el segle XIV amb la construcció d'altres dependències, com ara un pati d'armes, graners, horts i, sobretot, una muralla exterior. També es va modificar en els segles XVI i XVII amb l'afegit del cos rectangular a la façana de ponent. "El nostre castell palau és un dels grans emblemes de la ciutat. És dempeus des del segle XI, amb una petita ampliació que es fa fer durant el XIV i el XV –explica–. De la muralla, només ens queda el portal del carrer de la Riera." Marquès diu que ara calia refermar les façanes, però que el projecte com a element cultural és ampli i de llarg termini. "La part noble del castell ja està museïtzada –conta mentre el voregem–. Això no obstant, hi ha una part nova que va acollir l'Arxiu Comarcal del Baix Empordà, ara ja en un edifici nou. La idea del govern és que aquest espai es pugui dedicar a explicar de manera senzilla la història de la població. Aquest projecte comporta instal·lar un ascensor en aquesta part (s'hi pot posar perfectament) que ens permetria accedir al terrat del castell. Les escales de la part noble són molt empinades i irregulars, el que dificulta molt l'accés."

El patrimoni és important per Marquès. I, segurament per això, ens porta fins a l'ajuntament vell, un edifici que va deixar aquest ús per passar a ser els jutjats. L'ajuntament vell és un edifici que data del segle XVI i ha estat remodelat en diverses ocasions. S'hi van fer intervencions importants el 1835 i el 1894, quan es van decorar els salons amb pintures de Bartomeu Ribó; en el segle XX, va tenir lloc la darrera reforma, com a conseqüència de la necessitat creixent d'espai. Finalment, es va deixar com a jutjat. El 1928, l'arquitecte Pelai Martínez es va encarregar de l'obra amb estil noucentista. "L'hem posat al dia i ara té un ús. Ens situem al bell mig del carrer Ample, també reformat, amb un edifici que serveix per als serveis d'atenció ciutadana, un espai important per a l'acció social, una segona planta amb uns aules per a temes de formació i treball, que gestiona l'àrea de Promoció Econòmica, i la

seu de Ràdio Bisbal, una magnífica eina que serveix per cohesionar la població". A més, i segons Marquès, també s'hi ha contemplat una zona de cotreball. La recuperació dels espais, la planificació dels usos, oberts al màxim a la ciutadania, preocupa Marquès. Per això, ara vol anar a veure l'antiga fàbrica de Cal Formatger. Mentre passem pel carrer Ample, que es pot dir que encara fa olor de nou, ens explica que s'ha prestigiat el remodelat vial amb la instal·lació de sis trams de les antigues baranes del 1902 i que havien format part del pont Nou. Les baranes es van treure el 2007 perquè el pont es va eixamplar per segona vegada. El pont Nou de la Bisbal es va construir quan es va obrir la carretera de Girona a Palamós, el 1856, i a la barana original –que no es conserva– hi havia la placa "*Reinando Doña Isabel II*", que permet situar-lo en el temps. La construcció del pont Nou va ser una necessitat arran de l'increment del trànsit. Ens acostem al carrer Nou, el carrer de la seva infantesa, si bé va néixer al carrer de la Riera. Al carrer Nou, primer, va viure a Ca l'Ester i després, a Can Cuní: "Jugàvem al carrer, fen grup amb la mainada de a la zona. On hi ha els jutjats i el nou arxiu, hi havia les restes de l'antic teatre, on fèiem cabanes. Era voltar tot el dia." Al carrer hi havia l'Escola Moderna, ja tancada, on vivia l'artista Lluís Rico, autor de l'escultura *Els Amants*, que havia estat a l'entrada de l'ajuntament i que ara és al fons Terracotta Museu i que es va treure quan es va necessitar espai per fer l'oficina d'atenció al ciutadà. Ara, un cop aquesta s'ha traslladat a l'ajuntament vell, la característica escultura podrà tornar a presidir l'entrada de la casa de la vila.

Mentre ens dirigim a Cal Formatger, en passar pel barri del Convent, sota els pisos de la Pau, ens sorprèn una escala extraordinàriament costeruda, perillosa fins i tot, que serveix per superar el desnivell. Estem en un sector que és ja una herència de la migració dels anys seixanta i setanta del segle passat, quan es van crear aquests barris per acollir els nousvinguts. "Per a molts que van venir de fora, aquest barri va ser com la benvinguda a la població. Es van fer coses, però ara aniria molt bé un altre pla de barris per fer-hi una actuació integral", explica.

En arribar a Cal Formatger, al carrer de Santa Llúcia, també al barri del Convent, ens trobem una antiga fàbrica abandonada, on es feien materials per a la construcció. Les parets de totxanes a la vista i les finestres amb els vidres trencats ens mostren que fa temps que està en desús, recordant temps millors, segurament. Això si els edificis tinguessin ànima. Bé, alguns diuen que en tenen. "Des de fa quaranta anys que l'Ajuntament ha treballat perquè fos municipal. Bàsicament, pel creixement d'aquesta zona. Finalment, en el pla d'ordenació urbana municipal es defineix com a equipaments. De fet, finalment es posa per escrit, si hi havia hagut una intensa feina prèvia des de feia molts anys", conta, afegint-hi: "A finals del 2019, ens posem en contacte amb la família Formatger i, a finals del 2020, ja anem per feina, amb molt bona voluntat per part de la família." Marquès explica que ha de ser un equipament polivalent, amb locals per a les entitats del barri, com ara l'associació de veïns, però obert a tota la població: "Els que és important és que els equipaments se'ls senti seus tota la població. Ens interessa a tots que la gent entengui que si es fa un acte en qualsevol local de la ciutat, ens interpel·la a tots. Entre els diferents grups comunitaris que viuen a la Bisbal, tots som bisbalencs."

La part final del nostre itinerari és el pavelló municipal d'esports, al carrer del Mas Clarà. Novament, un equipament rellevant per Marquès. En aquests moments, explica, estan acabant de redactar el projecte del qual seran els nous vestidors: "Aquest projecte havia de quedar força enllestit el passat mandat. Però vam fer un projecte d'actuació en dues fases que vam haver de sintetitzar el 2019 en una per l'encàrrec. El 2020, va ser aturada de terminis administratius amb la baixa d'un dels arquitectes. Tot plegat s'han endarre-

rit un any i mig. Ara, esperem acabar el projecte i redactar les obres abans de final d'any." L'altra peça, i no menys important, és el Terracotta Museu, que s'ha convertit en una de les joies de la corona de la Bisbal. Un museu que respira els aires de la indústria que va contribuir al desplegament de la Bisbal. Les peces que ens ha mostrat no són res més que un petit ventall del que, diu, s'està treballant. Així, doncs, l'aposta per la cultura, la revalorització de la ceràmica, el teixit social i el turisme són clau en la seva gestió per continuar produint aquesta gran ceràmica que és la Bisbal.

Els cinc espais d'Enric Marquès

La passejada amb l'Enric Marquès és fluida. Aquest home culte ha preparat un itinerari per mostrar-nos com, des de l'actuació, es pot transformar, i per això ens mostra les obres del castell palau, on han de consolidar la façana i molt més que s'hi vol fer, la recuperació de l'ajuntament vell i, de retruc, el carrer Ample, l'antiga fàbrica de Cal Formatger, que es vol convertir en un espai polivalent, i, finalment, la darrera actuació al pavelló poliesportiu.

MÉS LLEGIDES

1. "Dec la vida al bàsquet"
2. Fem un Will Smith?
3. "A Alemanya els sorprenen les dones enginyeres"
4. Nova manifestació multitudinària dels docents en contra de la política del conseller González-Cambray
5. La selecció espanyola, molt lluny de la selecció catalana
6. Les hospitalitzacions continuen a la baixa mentre milloren els indicadors
7. Jordi Grau, nou president del CPC a Girona
8. Will Smith es disculpa amb Chris Rock
9. Els estalvis del fill del marquès